

"מה אש"ב"

"כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם"

גיליון 72

פרשת שמייני (שבת מברכי)

אוצר הפרשה

הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
18:58	19:50	20:40
ת"א		

סטריליות

"ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימותו לפני ה'..." מיד אח"כ הפרשה אומרת: "וין ושכר אל תשת", אומר רש"י ללמדך שנכנסו שתווי יין, אם כן, האם הם הקריבו אש זרה או שהם היו שיכורים? הגמרא אומרת שהם הורו הלכה בפני משה רבם, וגמרא אחרת אומרת שהם אמרו "מתי ימותו שני הזקנים הללו משה ואהרן, ונהיה אנחנו מנהיגי הדור..." הזוהר הקדוש מגלה לנו שהבעיה הייתה שהם לא היו נשואים, בפרשת 'אחרי מות' אנחנו מגלים שהחטא היה שהם נכנסו לקודש הקודשים... במה הם חטאו? אם הם עשו את כל הדברים האלה, הם פושעים גדולים... איך משה רבינו אומר לאהרון שבניו היו גדולים יותר מהם? **כשאדם נכנס לבית מלון, הרצפה נקיה, אין לכלוכים, הכל מבריק! אם ייפול שניצל על הרצפה, מישהו יעז לאכול את זה? ודאי שלא! אבל למה? הרגע אמרת שהרצפה נקיה... כל אחד מבין שהרצפה נקיה בשביל רצפה, לא בשביל צלחת! טוב, ואם לקחתי סכין בשרית וניקיתי אותה עם חצי קילו פירי וסקוטש, אפשר לאכול איתה שניצל? ודאי, אבל אם מנתח יבוא ויגיד: "סליחה, יש לי ניתוח דחוף, ואני חייב סכין, אני יכול להשתמש בסכין שלך?" הוא רוצח! ואם המנתח באמת עושה ניתוח עם סכין סטרילית, הוא פותח את השקית הסטרילית שלה, ומניח אותה על שולחן הניתוחים, לרגע הוא שכח שהוא לא שתה קפה הבוקר, ואם הוא לא ישתה קפה... הוא יוצא להפסקת קפה וחוזר, האם הוא יכול להשתמש בכין הסטרילית שהוא פתח לפני רבע שעה? ודאי שלא, אם הוא ישתמש בה, הוא נקרא רוצח, כשמתו הבנים של נדב ואביהוא, אף אחד לא מבין מה קרה כאן... אפילו בעיניים של תנאים, כולם מנסים למצוא קצה של חוט, רמז דק, אבל אף אחד לא מצליח... למה? **יש כל מיני דרגות של יהודים, הבסיס של היהודי – תאכל כשר! אתה לא יכול לאכול כל מה שזז... אתה חייב בהמה מעלת גרה ומפריסת פרסה, אתה חייב עוף עם קורקבן נקלף, ואם אתה חפץ בדג על האש, אתה חייב לבדוק שיש לו סנפיר וקשקשת... אתה כבר מובדל מן הגוי, היהודי מרום יותר, מזוקק יותר, לכן כתוב בסוף הפרשה: "אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים", זאת הפעם הראשונה שכתוב 'המעלה', תמיד כתוב 'המוציא', או 'אשר הוצאתי'... **מדוע יש שינוי? אומרים בעלי המוסר, שאחרי שאדם למד מה מותר לאכול ומה אסור, הוא מתעלה! (אפריון שלמה)******

עו"ת "מה אש"ב"

הרב יוסף חיים עדנר שליט"א רב ומו"צ בית הוראה "יביע אומר"

דיון הלכתי

האם כיום ספירת העומר דאורייתא או דרבנן

בזמן שבת המקדש היה קיים, החובה לספור ספירת העומר היא מדאורייתא, כמבאר בפסוק: "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה לה'.

כיום בזמן הזה שבעוונותינו אין בית המקדש קיים, לדעת ראשונים רבים החיוב לספור הוא רק מדרבנן, מאחר והספירה תלויה בקרבן העומר ובקרבן שתי הלחם.

לדעת התוספות בגמרא מסכת (מנחות סו ע"א ד"ה זכר), וכן הר"ן (פסחים כח ע"א באלפס, ד"ה וכי היכי) ורוב הראשונים, דהמצווה כיום היא מדרבנן בלבד.

אולם הרמב"ם (פרק ז מהלכות תמידין ומוספין הלכה כד) חולק על רוב הראשונים וסובר שאף בזמן הזה החיוב לספור הוא מדאורייתא. לדעתו הספירה איננה תלויה בקרבן, אלא הספירה היא למתן תורה. וכן דעת רבינו אבי העזרי (סי' תקכו), והאור זרוע (סי' שכט).

אבל להלכה דעת השולחן ערוך (בסימן תפט סעיף ב') והאחרונים, שסומכים על האומרים שהספירה היא כיום מדרבנן, בספקות או בשעת הדחק.

ולאור הכרעה זו, יש אחרונים שכתבו שאין לומר הנני מוכן ומזומן לקיים מצוות עשה של ספירת העומר, כמו שכתוב בתורה... (משום שאיננו מקיימים כיום מצווה מן התורה), אלא רק לקיים מצוות ספירת העומר, ולדלג על הזכרת הפסוק "וספרתם וכו'." (שו"ת יחוה דעת חלק ו' סימן כ"ט).

עו"ת – מהלכות "על"ת" (המשך דיון חוליה)

חולי פנימי

כל חולי שבתוך חלל הגוף, בין בפיו מן השפתיים ולפנים, בין במעיו או בכבד ובטחול, **הרי זה חולה שיש בו סכנה ומחללים עליו את השבת**. אולם אם יודעים ומכירים באותו החולי שממתין ואין צריך חילול, אסור לחלל עליו את השבת. מי שנתקף בכאבי בטן חזקים שסיבתו אינה ידועה, וניסה להרגיע הכאב בשתיית משקה חם וכדומה, ולא הועיל מחללים עליו את השבת. וכן כאב בטן אצל תינוקות שסיבתו אינה ידועה, מחללים עליו את השבת. (חזון עובדיה שבת ח"ג עמ' רלד-הליכות עולם ח"ד קמז-קמט).

חולי חיצוני

כל פציעה הנעשית על ידי מכת ברזל, אפילו על בשר מבחוץ, מחללים עליו את השבת. לפיכך מי שיש לו חתך באצבע מחמת סכין וכדומה, מותר לו למרוח משחה על תחבושת ולחבוש את אצבעו, וכל שכן שיהיה מותר לעשותו על ידי גוי. (חזון עובדיה ח"ג עמ' רלד הערה ג').

פגיעה מבלי חיים מסוכנים

מי שנשכו כלב הנגוע בכלבת, או הכישו נחש ארסי, או עקצו עקרב, מצווה לחלל עליו את השבת על ידי ישראל. ואפילו יש ספק מחללים עליו את השבת. ומותר להרוג את הנחש ולהביאו לבית חולים לשם זיהוי, כדי שיוכל החולה לקבל טיפול מדויק. וכן עקיצת צירעה או דבורה למי שסובל מסוג עקיצה כזו, מותר לחלל עליו את השבת, וכל ספק נפשות יש להקל. (חזון עובדיה ח"ג עמ' רלה-הלכות עולם ח"ד עמ' קמז).

זיווג ומוסר

מרן רבינו הרה"ג הרב יפת טייירי שליט"א גדול רבני תימן

במעלת חודש אייר וספירת העומר

הגמ' בשבת (דף קמז) אומרת, אמר שמואל כולו שקייני מדיבחה ועד עצרתא מעלי, **כלומר** המשקין של רפואה בזה הזמן מועילין מדבחה לעצרתא. **וביאר החתם סופר** שזה חודש אייר.

וכתב הבני יששכר שחודש זה נבחר ומנוסה בחכמת הרפואה, דהנה כל החולשות והחולאים, על פי רוב באים מן המאכלים שאינם לפי מזג האדם, והנה בחודש זה התחיל המן לירד (לחם אבירים), לחם שנבלע באבירים ולא היה בא מזג שום חולי ושום מכאוב, נמצא שבחודש זה ניתרפאו כל החולאיים, על כרחך נשאר טבע קיים שהחודש הזה סגולה לרפואה. (חתם סופר יו"ד סי' רלג) התחיל המן לירד בל"ג בעומר. **וכן הביא בספר טעמי המנהגים** (אות תרג'), שחודש אייר בראשי תיבות **אני ה' (י"י) רופאך**.

הזוהר הקדוש הפליג מאוד בחשיבות ספירת העומר ז"ל: "כל בר נש דלא מי חושבנא דא אינון שבע שבתות תמימות למזכי לדכיותא דא (לזכות לטהרה זו) לא אקרי טהור ולא בכלל דטהור הוא. ולאו הוא כדאי למהוי ליה חולקא באורייתא" (אמור צז ב). **ועוד בדברי הזוהר הקדוש** (מבואר שם), כי ימי ההכנה להיטהר לקראת קבלת התורה, הם ככחינת ימי טהרת האשה מטומאת נדה, **עומר בראשי תיבות** - עוד מעט ואין רשע, כלומר שאדם הסופר את ספירת העומר נטהר מרשעותיו.

שו"ת מבית דהוראה
"יבילע אומר"

הרה"ג אהרן בוטבול שליט"א ראש בית הוראה "יבילע אומר"

מדוע מאבד אדם את נכסיו?

הגמרא בגיטין (דף לח ע"ב) אמר רבה שלושה דברים גורמים לאדם שירד מנכסיו ויפסיד פרנסתו, והם: **א. המשחרר עבדו הנכעני, ב. המסייר בנכסיו בשבת** - כלומר שבדוק בשבת כיצד יכול הוא לשפר את עסקיו, **ג. העורך סעודה בשבת בשעה שמוסר ההחכם שיעור תורה**, והוא לא בא לשיעור וקובע את הסעודה דווקא בשעה זו ולא אחרת. **ממשיכה הגמרא ואומרת בשמו של ר' חייא בר אבא בשם ר' יוחנן**, שהיו שתי משפחות (עשירות) היו בירושלים שנעקרו וירדו מנכסיהם, ומי הם? משפחה אחת הייתה שערכה סעודה גדולה ביום שישי טרם כניסת שבת, ובגלל שעל ידי כך לא באו רעבים לשבת, כפי המצוה נעקרו. **והמשפחה השנייה קבעה סעודה גדולה ביום השבת** בשעה שהחכם דורש, ומכיוון שביטלו מעצמם את שמיעת שיעורי התורה בשבת הנמסר על ידי החכם, נעקרו וירדו מנכסיהם.

הרמב"ם פסק בהלכות שבת (פרק לח הלכה ד) שאסור לקבוע סעודה ומשתה בערב שבת מפני כבוד שבתוכו. **וביאר הרב המגיד** שכונת הרמב"ם לאסור דווקא סעודה חשובה בערב שבת, **וכן כתב מרן השולחן ערוך** (סימן רמט סעיף ב') אסור לקבוע בערב שבת סעודה ומשתה שאינו רגיל בימי החול ואפילו היא סעודת אירוסין מפני כבוד השבת שיכנס לשבת כשהוא תאב לאכול וכל היום בכלל האיסור: **הנהגה**: סעודה שזמנה ערב שבת כגון ברית מילה או פדיון הבן מותר כן נראה לי, וכן המנהג פשוט: ולאכול ולשתות בלי קביעת סעודה אפילו סעודה שרגיל בה בחול כל היום מותר להתחיל מן הדין אבל מצוה להמנע מלקבוע סעודה שנהג בה בחול מ'ט' שעות ולמעלה.

שיעורי תורה המתקיימים על ידי הרב יוסף חיים עדני שליט"א

בעיר בת-רם

מוסר ופרשת שבוע - ביום חמישי בשעה

20:30 ברח' החלוצים 10

בעיר ראשון- לציון

יום שבת

15:00 - 17:00 **גמרא והלכה**

רח' לוז 30 בבית הכנסת "מנוחה ונחלה".

18:30 - 19:35 **הלכה ומוסר**

בבית הכנסת "רבי מאיר בעל הנס" רח'

התפוז 14.

אליכין - בשעה 20:00

- מה אומר כביש לפסיכולוג?

אתה לא יודע מה עובר עלי.....

ילד: סבתא למה את אוכלת ורקות?

הסבתא: כי גזר בריא הילד: אבל סבתא זה מלפפון.....

העלון לעילוי בשמחת של

יצחק בן טוביה/ עזרם בן שלום/ יהודה בן יעקב ויצחק/ ר' שלמה בן יוסף מתקור ז"ל

העלון מוקדש להצלת פלג טל אלפסי הי"ד
יזכה לריבוי במעשה ידיו אמנ!

לרע בר קיימא - אלימור בת ציפורה - גל בת יעל. **להצלחה בכל העניינים** - חיים בן מרים, מיטל בת ציפורה, נאור בן מיטל, אליה בת מיטל, ירין שרה בת מיטל.

ציפורה, נאור בן מיטל, אליה בת מיטל, ירין שרה בת מיטל.

ילקוט יוסף

מרן הראשל"צ פוסק הדור הגאון הגדול הרב יצחק יוסף שליט"א

מהלכות ספירת העומר

עצה טובה לספירת העומר

אדם שהתפלל ערבית מבעוד יום, וכשסיימו את התפילה עדיין לא הגיע זמן ספירת העומר, ומפחד שמא כעת כשהולך לביתו ישכח לספור באותו לילה, ישנה עצה טובה, **טוב שישפור כעת טרם צאת הכוכבים ללא ברכה**, ויעשה תנאי בפיו אם אשכח לספור בלילה בביתי הריני סומך על ספירה זו לצאת בה ידי חובה, **אך אם אזכור לספור את העומר אני מכון שלא לצאת ידי חובה בספירה זו שאספור כעת**.

שכח לספור את העומר

מי ששכח לספור לילה ויום אינו יכול לספור יותר בברכה.

הטעם בזה, לפי שכל ספירת ה-49 יום נחשבים כמצוה אחת שלימה, אלא ישפור בלא ברכה או שיכוון לצאת בברכת השליח ציבור, אך הוא בעצמו לא יברך אף אם עולה להיות שליח ציבור.

אדם שהסתפק אם ספר את העומר או לא, יכול לספור מכאן ואילך, מטעם ספק ספיקא.

**רב מורשה ומוסמך
מהרבנות הראשית
לישראל"**

לעריכת חופה וקידושין
הרב יוסף חיים עדני שליט"א

להזמנות בטלפון-
0504162455

בכל עניין הקשור לעלון או להזמנת שיעורי תורה של הרב יוסף חיים עדני שליט"א יש לפנות ללידור 052-8964659

העלון להצלת כל התורמים והמסייעים-

אוסף מלכי הי"ד, הדר בת מיטל, יקיר עדני הי"ד, ר' דניאל דניאלס הי"ד, יגאל קרול הי"ד, ר' אמרי מחפוד הי"ד, וכל התורמים בעילום שם!

העלון בהוצאת דפוס 'אמגרי' הרצל 6 ראשל"צ - שיוכז להצלתה וברכה, וכל הישועות אמנ!

באר יצחק

הגאון הגדול הרב יצחק לוי שליט"א רב העיר נשר

לאחר הפסח, האם צריך להקפיד לקנות מוצרי חמץ, שנטחנו דוקא מקמח שנטחן ונאפה לאחר הפסח?

ברם חמץ של יהודי שעבר עליו הפסח יהיה אסור בהנאה, אבל חמץ של גוי שעבר עליו הפסח הוא מותר לחלוטין, ולכן כל מי שמכר את החמץ דרך הרבנות לפני הפסח, חמצו מותר לאחר הפסח **כמבואר בשולחן ערוך** (סימן תמח' סעיף א' ג').

וגם מי שהחמיר על עצמו ממידת חסידות שלא להשאיר חמץ ברשותו למוכרו, כדי לחוש לפקפוקים שיש במכירת חמץ, ומחשש שלא יעבור על "כל יראה וכל ימצא", מכל מקום לכתחילה לאחר הפסח, יכול לקנות מחנויות שמכרו חמץ לרבנות קודם הפסח, ואין צורך כלל להחמיר ולחפש מוצרים שנעשו לאחר הפסח, שהרי כל איסור חמץ שעבר עליו הפסח אינו אלא משום קנס בעלמא, והרי הוא כקל שבאיסורי דרבנן, ואין להחמיר בספיקו,

ומה גם שבסופו של דבר כולם אוכלים את מה שנטחן קודם הפסח, כי גם לאחר שבועות עדיין יש קמח בשוק ובצקים שנעשו קודם הפסח, ורק כאשר יש לפניו מוצר שנאפה לאחר הפסח ומחירו שווה לזה שנאפה לאחר הפסח, יתיר לקחתו מהיות טוב, אבל אין לטרוח ולחפש מוצרים אלו. **וכל שכן שאין צורך להחמיר שיהיה קמח שנטחן לאחר הפסח**, והוא כמעט חומרא של שטות, שהרי אדרבה קמח זה גנוע מאוד בתולעים, מאחר והמכונות עומדות למעלה משבוע כאבן שאין לה שופכין, והתולעים שורצים שם, וגם החזון איש והגר"י קניבסקי לא רצו להחמיר בקמח שנטחן לאחר הפסח. (שו"ת אבי בעזרי סימן קכב - וקכח).

מרן הראשל"צ פוסק הדור הגאון הגדול הרב יצחק יוסף שליט"א

702

מחפשים לתעד רבנים מרגשים?

מיטל מלכה-צלמת מקצועית המתמחה בעליות הרצון, חלוקה, ילדים, ביל שנה ומשפחה בסביבה במחירים נוחים.

יחד ניצור תמונות מלאות רגש, אהבה וזיכרונות שישארו אתכם לכל החיים.

לתיאום-052654805

Meital Malka Photography